

Wet op de ID-plicht(2005) geldt niet voor kinderen onder de 14 jaar, Zorgverzekeraars dwingen via by-pass Zorgverzekeringswet dit wel af met de verplichting dat kinderen vanaf de geboorte over een eigen paspoort of ID-kaart moeten kunnen beschikken.

6-2-2014 Vraag moeder aan het ministerie VWS aangaande al dan niet bestaande ID-plicht voor kinderen onder de 14 jaar (n.a.v. de melding van een ouder die met een kind in het ziekenhuis kwam en geconfronteerd werd met het dilemma dat het ziekenhuis voor behandeling van haar kind een eigen ID-bewijs eiste, terwijl haar kind onder de 14 is en dus volgens de Wet op de Uitgebreide ID-plicht(WU-ID) geen eigen identiteitsbewijs hoeft te kunnen laten zien.

VWS: Vraag: Mevrouw wil weten waar en in welke wet staat dat kinderen onder de 14 jaar zich in de zorg moeten legitimeren. Waar kan zij de wettelijk grondslag vinden waarom kinderen onder 14 jaar zich dienen te legitimeren in de zorg?

12-2-2014 Antwoord Dienstpostbus VWS Voorlichting: 'U wilt weten waar en in welke wet staat dat kinderen onder de 14 jaar zich in de zorg moeten legitimeren. Dit is geregeld in de Zorgverzekeringswet'.

Artikel 118 Zvw

1. Een verzekerde die voor rekening van zijn zorgverzekering bij ministeriële regeling aan te wijzen zorg of andere diensten als bedoeld in artikel 11 wenst te genieten, verstrekt aan de persoon of instelling die die zorg of dienst verleent ter inzage een identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Wet op de identificatieplicht, of een ander bij ministeriële regeling aan te wijzen document waarmee zijn identiteit kan worden vastgesteld.

Informatie kunt u hierover verder vinden op de site van de Rijksoverheid, zie deze link <http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/paspoort-en-identificatie/vraag-en-antwoord/wat-houdt-de-identificatieplicht-in-de-zorg-in.html>

Ik vertrouw erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.
Met vriendelijke groet, P.d.B., Publiekvoorlichting VWS

12-2-2014 Reactie op onvolledige beantwoording VWS:

Bovenstaande info geeft slechts gedeeltelijk antwoord op de vraag die ons als Burgerrechtenvereniging werd voorgelegd door ouders waarvan de kinderen onder de 14 niet over een eigen - volgens de WU-ID als geldig aangemerkt ID-bewijs beschikken. Vandaar dat wij alsnog specifiek informatie willen krijgen op de vragen:

1- Welk ID-bewijs er, in het geval er geen *identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Wet op de Identificatieplicht* aanwezig is, wordt geaccepteerd. Zijn daar, zoals de info onderstaand vlg. de Zvw art 118 , *'andere bij ministeriële regeling aan te wijzen documenten'* voor aangewezen waar ouders zich tegenover de zorgverlener die een zelfstandig document eist op kunnen beroepen (bijvoorbeeld geboortebewijs + ID-bewijs ouder/ wettelijk vertegenwoordiger) ?

2- Indien er geen bestuurlijk kaderbesluit hierover is en kinderen bij wet pas vanaf 14 jaar verplicht zijn om over een geldig ID-bewijs te beschikken, zouden wij graag van u vernemen hoe in voorkomende gevallen burgers rechtsbescherming genieten om gebruik te kunnen maken van de zorg waarvoor zij en hun kinderen verplicht verzekerd zijn.

3- Analoog aan de Rijksvoorlichting inzake kinderen van 12- 14 die zelfstandig in aanmerking willen komen voor medische zorg, zonder dat hun ouders bijv. daarvan in kennis worden gesteld, lezen wij 'kind moet in beginsel een identiteitsbewijs kunnen tonen. De zorgverlener kan een pragmatische

oplossing zoeken als dat echt niet mogelijk is, bijvoorbeeld een schoolpasje accepteren als 'identiteitsbewijs'. Betekent dit nu dat er een hiaat is in de wetgeving waardoor kinderen geen objectieve rechtsbescherming genieten maar afhankelijk zijn van de willekeur van de zorgverleners en/of zorgverzekeraars? Of mag men aan deze Rijksvoorlichting juridische zodanige dekking ontnemen dat andere identificatie kennelijk is toegestaan zolang daarmee maar duidelijk de identiteit van het kind kan worden vastgesteld?

Welk ID-bewijs er in het geval er geen 'identiteitsbewijs' als bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de Wet op de identificatieplicht aanwezig is wordt geaccepteerd. Zijn daar, 'andere bij ministeriële regeling aan te wijzen documenten' voor aangewezen waar ouders zich vs de zorgverlener op kunnen beroepen?

20-2-2014 Antwoord VWS:

1-

Zowel de Zorgverzekeringswet als de Wet gebruik BSN in de zorg (zie m.n. artikelen 5 en 6) kennen regels ter identificatie van de verzekerde c.q. de patiënt.

Er is geen uitzondering gemaakt op de hoofdregel van de WU-ID. Met andere woorden: identificatie moet plaatsvinden aan de hand van de documenten als genoemd in artikel 1, eerste lid, van de Wet op de identificatieplicht.

2-

De identificatieplicht als neergelegd in de sociale ziektekostenverzekeringswetten geldt zonder beperking met betrekking tot de leeftijd. Uit het ontbreken van een leeftijdsgrens in de vigerende wetgeving vloeit voort dat voor kinderen vanaf de geboorte een identificatieplicht geldt.

Om in aanmerking te komen voor vergoeding van de kosten van zorg op grond van de Zvw of de AWBZ moeten verzekerden voldoen aan de regels die daarvoor in de Zvw of de AWBZ gesteld zijn. Ook aan burgers worden in de wet administratieve verplichtingen gesteld, waaronder de identificatieplicht.

Als men aan deze administratieve verplichtingen niet wil voldoen, dan is het uitgangspunt dat de kosten dienen te worden gedragen door de betrokkene zelf. Het gaat dus niet om de geleverde zorg zelf, maar om de vergoeding van de kosten er van.

Bij de Wet gebruik in de zorg gaat het om identificatie van de patiënt met als doel om te voorkomen dat patiënten verwisseld worden. Hier is dus een medische achtergrond de reden van de wetgeving.

3-

Omdat kinderen vanaf 12 jaar zelfstandig een behandelingsovereenkomst mogen sluiten en het in uitzonderingsgevallen kan voorkomen dat een kind niet wil dat de ouder dit weet en (daardoor) geen toegang heeft tot zijn identiteitsbewijs, is bij de totstandkoming van de wet voor deze praktische benadering gekozen.

Vanaf 14 jaar geldt de algemene identificatieplicht, en vanaf die leeftijd moet een kind zich altijd kunnen identificeren. Voor de zorgverzekeringen geldt, zoals gesteld, geen leeftijdsgrens.

Het is evident dat de wetgever bij deze praktische benadering voor ogen had dat deze uitzonderingssituatie zich slechts bij uitzondering zal voordoen.

Het is inderdaad aan de zorgverlener te beoordelen of in voorkomende gevallen deze situatie zich voordoet. Dat is inherent aan de aard van de situatie, waarbij een zorgverlener ook zal moeten beoordelen of medische behandeling van een minderjarige van 12-14 jaar zonder medeweten van diens wettelijk vertegenwoordiger, wenselijk is

Conclusie Burgerrechtenvereniging Vrijbit

Met enig aanhouden hebben we nu dus als antwoord:

Namelijk dat de regering eerst bij wet geregeld heeft dat sinds het van kracht worden van de Wet op de Uitgebreide ID-plicht burgers vanaf 14 jaar verplicht zijn om over een geldig ID-bewijs te beschikken. En vervolgens via een andere wetgeving, namelijk een die ziet op de bekostiging van

medische zorg, aan die (min of meer) democratisch tot stand gekomen wetgeving tornt door af te dwingen dat iedereen vanaf de geboorte zich met een geldend ID-bewijs moet kunnen identificeren.

Dat dit nooit zo opgevallen is komt ongetwijfeld omdat kinderen van oudsher geen eigen paspoort of ID-kaart hoefden te hebben, maar bijgeschreven konden worden in het document van de ouders. Nu dat systeem vorig jaar ook is afgeschaft, en er dus een categorie kinderen blijkt te ontstaan die door het vervallen van de geldigheidsdatum van het paspoort of de ID-kaart van de ouders geen eigen identiteitsdocument hebben, komt dit aan het licht.

De redenering van het ministerie luidt niet 'oeps misschien hadden we de daartoe geëigende Wet op de ID-plicht dan moeten aanpassen', waarmee het parlement zich bewust zou kunnen zijn geworden van de krankjorum wettelijke verplichting dat men in feite dus verplicht wordt om MET een ID-bewijs geboren te worden.

Nee: het ministerie vind het heel gewoon dat je de ID-plicht wetgeving via de by-pass van andere wetgeving (namelijk die ziet op de bekostiging van de zorg) oprekt en de naleving daarvan aan de particuliere zorgverzekeraars overlaat.

En nee hoor, laat men veiligheidshalve nog even weten, dat heeft niks te maken met de financiële controle of de VERPLICHT verzekerde wel recht heeft op een medische behandeling, maar het is puur om medische redenen van belang, namelijk om te voorkomen dat patiënten verwisseld worden.

Waarna men deze redenering zelf gelijk weer de nek omdraait met de uitleg dat wie niet voldoet aan de identificatieplicht wel behandeld mag worden, mits de kosten maar zelf betaald worden.

Waaruit volgt dat voor mensen die zelf voor medische zorg betalen, ook al zijn ze daarvoor verplicht verzekerd, het risico dat ze een verkeerde behandeling zouden krijgen niet zo erg wordt gevonden.

De enige conclusies die hieruit te trekken vallen zijn uiteraard:

A- Dat het regeringsbeleid qua invoering van wetgeving er steeds meer een rommeltje van maakt.

B- Dat de regering haar taak als verantwoordelijke voor de Volksgezondheid volkomen aan het afschuiven is op de particuliere zorgverzekeringsmaatschappijen.

Nog even en de zorgverzekeraar eist dat wie een kind krijgt dat niet alleen binnen drie dagen moet aangeven bij de burgerlijke stand, maar het kind daarbij zelf ook moet worden meegenomen om er een foto van het maken waarop de boreling verboden wordt om te lachen en een week later zelf moet langskomen om bij afgifte van het document een handtekening te zetten!